

kassen skød omtrent lige saa meget til som Kommunen. Det bestemtes derfor, at Fondet skulde bevares som et *særskilt* Fond, og at intet Forbrug af dets Midler maatte ske uden *Kongens Samtykke*.

Fra 1843 har Borgervæbningens rentebærende Fond været holdt adskilt fra Væbningens øvrige Midler, der var bestemte til de løbende Udgifter. Det var dannet ved de for Fritagelse for Tjeneste i Væbningen indbetalte Frikøbelsessummer og er fra 1843 til 1870 stadig vokset ved Indbetaling af Frikøbelsessummer og ved egne paaløbne Renter. Kommunens aarlige Tilskud til Væbningen er efter Bestemmelserne anvendt til Væbningens almindelige Formaal og ikke for nogen Del tilflydt Fondet, af hvis Midler der tværtimod fra 1856 er betalt ikke ringe Beløb aarlig til Lønning af Mellemskab og Underklasser.

Ved Lov om Københavns Væbning af 28. Maj 1870, § 13, samlede Borgervæbningens rentebærende Fond med Livjægerkorpsets Kontingentkasse til et Fond, der tilfaldt Københavns Væbning, altsaa Hæren.

Til Livjægerkorpset, der var stiftet i 1801, har Kommunen aldrig ydet noget Tilskud, hvorimod Statskassen har afholdt Udgifterne til Lønninger for Officerer m. fl. samt til Ammunition og Armatur. Af Korpsets Medlemmer betaltes Kontingent, og i den derved opstaaede Kasse indgik derhos Betalingen for Frikøbelse for Tjeneste i Korpset, Mulkter og Renter af Kassens Formue, medens der af Kassen afholdtes Udgifter til Musikken, Skydeøvelser og Kontorhold m. m. ved Korpset. Den Formue, som Kontingentkassen ejede i 1870 — noget over 36000 Rdl. — var opstaaet ved, at Kassens fornævnte Indtægter oversteg Udgifterne.

Efter den Maade, hvorpaa *Kontingentkassens* Formue saaledes er opstaaet, maa Staten være berettiget til at raade over de opsamlede Midler.

Ved den i ovennævnte Lov om Københavns Væbning, § 13, 3dje Stykke, indeholdte Bestemmelse om, at hvad der — efter Afholdelsen af visse Pensioner, Understøttelser m. m. — blev tilovers af det samlede Fonds Renter, skulde anvendes til Væbningens almindelige Udgifter, saaledes at Kommunens Bidrag til disse Udgifter skulde nedsættes med Halvdelen af Overskuddet, har Kommunen opnaaet, at dens Bidrag til Væbningens Udgifter siden 1870 er bleven formindsket ogsaa med Renteoverskuddet af Livjægerkorpsets Kontingentkasses Midler. Denne Bestemmelse

maa derfor erkendes at være Udtryk for Lovgivningsmagtens Imødekommenhed over for Kommunen med den ny Hærafdelings fuldstændige Tilknytning til Hæren for Øje. Denne Indrømmelse har affødt Bestemmelsen i ovennævnte Lovs § 13, 2det Stykke om, at Fondets Grundkapital ikke kan bruges uden Samtykke af Københavns Kommunalbestyrelse, uden at denne Medbestemmelsesret dog i mindste Maade rækker ved den Væbningen og dermed *Hæren* lovhjemlede Ejendomsret over det hele Fond.

Det Fond, der tilfaldt Væbningen, hidrører i Henhold til foranstaaende hverken helt eller for nogen Del fra Københavns Kommune. Hertil kommer, at Københavns Væbning som en Del af Hæren først og fremmest var en Statsinstitution ganske paa samme Maade som Hærens øvrige Forstærkningsafdelinger, og at dens kommunale Hverv indskrænkede sig til, at den skulde fungere som Ordenskorps i Tilfælde af Ildebrand og større Uroligheder i København, en Opgave, som Væbningen aldrig i særlig Grad har været stillet over for, og hvis Løsning den i indtrædende Tilfælde vilde komme til at dele med de øvrige københavnske Militærafdelinger.

Københavns Magistrat, med hvem der har været forhandlet for at opnaa Enighed om Delingen mellem Staten og Kommunen af Væbningens Midler, hævdede oprindelig, at Københavns Kommune efter den historiske Udvikling maatte synes at være nærmest berettiget til disse under Hensyn til, at de „ikke for nogen Del skyldes Staten, men er tilvejebragt udelukkende ved Borgernes egne Midler, nemlig ved Frikøbelse for Tjeneste i Væbningen.“ Efter at Krigsministeriet imidlertid havde givet Magistraten en Fremstilling i Lighed med den foranstaaende af Oprindelsen til de omhandlede Midler og stillet Forslag om den Fordeling af disse, som har fundet Udtryk i nærværende Lovforslags § 1, har Magistraten i Skrivelse af 1. Juni 1912 meddelt, at Kommunalbestyrelsen — om end ikke enig i den af Ministeriet hævdede Opfattelse med Hensyn til Ejendomsretten til Væbningens Fond — tiltræder det fremsatte Forslag.

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Det nærmere angaaende de her omhandlede Pengeeffekter fremgaar af omstaaende Redegørelse: